

Spørgsmål 23.

Hvilke muligheder er der for at accelerere i Odense?

Svar:

Finansudvalget tiltrådte den 26. juni 1969 (aktstykke nr. 416) opførelsen af yderligere ca. 4.000 m² midlertidigt byggeri til Odense universitet som første etape af en skønnet udbygning på i alt ca. 10.000 m². De resterende 5.000-6.000 m² påregnes opført i finansåret 1970-71, men man vil muligvis søge dette byggeri fremmet, så der kan opnås en kontinuerlig byggerytme.

Dette byggeri tager først og fremmest sigte på at klare lokaleproblemerne for den humanistiske faggruppe, hvor man regner med et stadig stigende studentertal. Ved denne udbygning vil der imidlertid også blive løst et akut lokaleproblem for Den sociale Højskole og Tietgenskolens handels-højskoleafdeling.

Med hensyn til planerne for det permanente byggeri kan det oplyses, at der som anført i ovennævnte aktstykke er nedsat en arbejdsgruppe, som skal udarbejde en rapport, der skal belyse de økonomiske, tidsmæssige og undervisningsmæssige konsekvenser af udbygningen i overensstemmelse med forudsætningerne for det ved konkurrencen i 1965 udpegede vinderprojekt sammenholdt med andre mulige løsninger.

Denne rapport forventes at foreligge omkring 1. september 1969. Først når denne rapport foreligger, vil det være muligt at tage stilling til spørgsmålet om, i hvilket omfang og i givet fald på hvilken måde man vil kunne accelerere i Odense.

Rapporten vil danne grundlag for det lovforslag, der i den kommende folketings-samling vil blive forelagt folketetinget, og og hvorved man skal fastlægge omfanget af og takten for udbygningen af Odense universitetscenter.

*4. Uddannelsescenter i Nordjylland.**Spørgsmål 24:*

Hvad hindrer en snarlig start på et universitetscenter i Nordjylland?

Svar:

Ved starten af nye universitetscentre anser regeringen det for at være af overordentlig betydning, at der skabes mulighed for at nå det samme kvalitetsniveau, personale- og forskningsmæssigt, som ved de allerede eksisterende universiteter og øvrige højere uddannelsesinstitutioner.

Det betyder først og fremmest, at den forsker/lærerstab, der skal betjene et nyt universitetscenter, må være af samme kvalitet som ved de gamle universiteter, hvem det påhviler gennem en videnskabelig videreuddannelse af egnede unge kandidater at skabe de nye centres lærerkorps.

Det gælder endvidere, at forbruget af lærerkræfter til at undervise et bestemt antal studenter i de første år efter et universitetscenters start vil være større end ved et gammelt universitet. Ved det humanistiske fakultet i Odense er der således 19 studerende pr. lærer, mens der ved Københavns universitets filosofiske fakultet er 27 studerende pr. lærer. Ved et bestående

universitet findes studenter på alle studietrin, som kan udnytte lærerkapaciteten; og de lærere, der måske kun underviser på de lavere studietrin, vil ofte kunne undervise et større antal studenter end et tilsvarende antal lærere ved et nyt center.

Den mængde kvalificerede lærerkræfter, der i dag står til rådighed, forøges kun langsomt. De yngre lærere rekrutteres stadig hovedsagelig fra forholdsvis små kandidatårgange, idet den voldsomme stigning i antallet af nye studenter ved de højere uddannelser endnu ikke fuldt ud har slået igennem i det årlige antal nyuddannede kandidater.

Alene den herskende knaphed på kvalificerede lærerkræfter sætter således snævre grænser for en hurtig udbygning af et universitetscenter i Nordjylland. Hvis noget sådant imidlertid alligevel blev gennemført, ville det betyde en mindre effektiv anvendelse af lærerne, end der ellers ville have fundet sted.

Spørgsmål 25:

For ikke igen en gang at komme i den tidnød, som forslaget bemærkninger side 5, spalte 2 øverst, vidner om, vil det da ikke forekomme rimeligt snarest at nedsætte